

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА АПТЕЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЛІКІВ
КАФЕДРА ЗАВОДСЬКОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЛІКІВ

Матеріали

II міжнародної науково-практичної конференції

Proceedings of the II International Scientific and Practical Conference

**ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ
ДОСЛІДЖЕННЯ У ГАЛУЗІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ
ТЕХНОЛОГІЇ**

**FUNDAMENTAL AND APPLIED RESEARCH IN THE
FIELD OF PHARMACEUTICAL TECHNOLOGY**

13 жовтня 2022 р.

October 13, 2022

Харків, Україна

Kharkiv, Ukraine

УДК:615.014.2:615.2

Редакційна колегія: проф. Котвіцька А. А., проф. Владимірова І. М., проф. Вишнеvsька Л. І., проф. Рубан О. А., проф. Ковалевська І. В., доц. Семченко К. В., доц. Марченко М. В., доц. Ковальова Т. М.

Відповідальні секретарі : проф. Ковалевська І. В., доц. Семченко К. В.

Фундаментальні та прикладні дослідження у галузі фармацевтичної технології: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 13 жовтня 2022 р.). Х.: Вид-во НФаУ, 2022.- С. 219 (Серія «Наука»)

Збірник містить матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Фундаментальні та прикладні дослідження у галузі фармацевтичної технології».

Розглянуті теоретичні аспекти та перспективи розробки лікарських препаратів, висвітлені напрямки наукової роботи спеціалістів фармацевтичної галузі, що стосуються питань сучасної технології створення лікарських препаратів, контролю їх якості, організаційно-економічних аспектів діяльності фармацевтичних підприємств, маркетингових досліджень сучасного фармацевтичного ринку, фармакологічних досліджень біологічно активних речовин.

Для широкого кола наукових, науково-педагогічних і практичних працівників, що займаються питаннями розробки та впровадження сучасних лікарських препаратів.

*Матеріали подаються мовою оригіналу.
За достовірність матеріалів відповідальність несуть автори.*

УДК:615.014.2:615.2

НФаУ, 2022

**ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ ДОСЛІДЖЕННЯ У ГАЛУЗІ
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ**

Матеріали

II Міжнародної науково-практичної конференції

13 жовтня 2022 р.
м. Харків, Україна

а також підвищує їх мотивацію у роботі, прихильність до організації і зацікавленість у її справі.

Мета дослідження. Провести аналіз методів управління ефективністю фармацевтичних працівників.

Методи дослідження. В роботі застосовувались методи: історичний, логічний, структурний аналіз, статистичний.

Основні результати. Управління ефективністю – це програма підвищення ефективності, мотивації та стимулювання розвитку співробітників організації; система управління досягненнями, постійно діюча схема планування та оцінки діяльності працівників. Характерною рисою сучасного методичного підходу до управління людським ресурсом (УЛР) є створення організації, що навчається, кожен з працівників якої має чіткі установки, мотивацію до навчання впродовж життя, постійного зростання професіоналізму, набуття нових компетенцій.

Було проведено дослідження в ході якого проанкетовано керівників аптечних закладів. Всі керівники аптечних закладів мають вищу фармацевтичну освіту. Досліджено, чи досягається підтримка та поліпшення поточної та майбутньої професійної діяльності, плануванням та впровадженням стратегії постійного професійного розвитку. Звичайно, що в сучасних умовах приватні аптечні мережі в більшості випадках (93,6 %) прагнуть впровадження стратегії постійного професійного розвитку фармацевтів. Для оцінки ефективності робочого процесу компанії використовують ключові показники ефективності компанії (KPI), серед яких: показник продажів за годину, показник середнього обсягу продажів, показник кількості штук товару за одиницю продажів, коефіцієнт обслуговування (швидкість перетворення), показник співвідношення продажів до розміру заробітної плати персоналу. Частка впливу фармацевта на продажі становить близько 70 %, у деяких категоріях до 80 %, тому має бути присутня комплексна фармацевтична опіка [1].

Висновки. Ефективним методом є впровадження ступеневої форми оцінки ефективності навчання. Після закінчення навчання співробітник заповнює бланк-оцінку його ефективності, а через 3 місяці співробітник робить повторний аналіз: що з отриманих знань і вмінь він регулярно використовує у роботі, що час від часу, наскільки корисним було навчання.

Список літератури

1. Oliver V New insights on managing conflict in pharmacy. – Michigan: Michigan Pharmacists Association, 2014. – 15 p.

ПІДВИЩЕННЯ РОЗЧИННОСТІ НІМЕСУЛІДУ У СКЛАДІ ТВЕРДИХ ДИСПЕРСНИХ СИСТЕМ

*Лижнюк В.В., Лісовий В.М., Гой А.М., Бессарабов В.І.,
Кузьміна Г.І., Костюк В.Г.*

**Київський національний університет технологій та дизайну,
м. Київ, Україна**

Вступ. На сьогоднішній день основна терапевтична стратегія лікування запальних процесів передбачає використання нестероїдних протизапальних

засобів (НПЗЗ). Однак, застосування більшості препаратів даної групи має певне обмеження, яке стосується їх низької розчинності. Саме через низьку розчинність значно знижена абсорбція німесулідів, який є відомим представником НПЗЗ та широко використовується для лікування запалення та гострого болю. Тому дуже важливими є дослідження, що спрямовані на підвищення розчинності німесулідів.

В останні роки найбільш корисною фармацевтичною технікою для підвищення розчинності вважається утворення твердих дисперсних систем (ТДС), які представляють собою дисперсію одного або кількох активних інгредієнтів в інертному носії у твердому стані. Для виготовлення ТДС у якості носіїв найчастіше застосовуються полімерні сполуки, серед яких популярними є полівінілпіролідон (ПВП), поліетиленгліколь (ПЕГ) та полівініловий спирт (ПВС). Поверхнево-активні речовини (ПАР) також знаходять місце у складі твердих дисперсних систем.

Мета дослідження. Дослідження впливу складу твердих дисперсних систем на фазову розчинність німесулідів у воді.

Матеріали та методи. Фазову розчинність німесулідів у складі твердих дисперсних систем досліджували методом Хігучі та Коннора, використовуючи наступне обладнання: УФ-спектрофотометр Optizen POP (Mecasys, Південна Корея); ваги аналітичні AS 60/220. R2 (Radwag, Польща); центрифугу лабораторну CM-8 (MICROmed, КНР); термошейкер TS-100C (BioSan, Латвія).

Отримані результати. У даній роботі досліджено фазову розчинність німесулідів у складі твердих дисперсних систем, для створення яких використовували полімерний носій – полівінілпіролідон К-12, а також його комбінацію з неіоногенною ПАР.

Отримані тверді дисперсні системи мали позитивний вплив на розчинність німесулідів. Встановлено, що введення німесулідів у ТДС на основі ПВП К-12 підвищило його розчинність у 4,36 рази, натомість у композиції з ПВП К-12 та неіоногенною ПАР розчинність покращується у 6,27 рази.

Висновки. Отримані результати свідчать, що підвищення розчинності німесулідів залежить від складу ТДС. Показано, що розчинність німесулідів у складі твердої дисперсної системи на основі ПВП К-12 з неіоногенною ПАР збільшується у 6,27 рази.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ У ЗАКЛАДАХ МЕДИЧНОЇ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ

Лутаєва Т. В., Білокудря Л. В.

Національний фармацевтичний університет

У період сьогодення практична потреба в модернізації галузі охорони здоров'я висуває нові вимоги до якості професійної підготовки майбутнього фахівця на базі закладів вищої медичної й фармацевтичної освіти (далі – ЗВМФО). Важливою є орієнтація на формування професійно компетентної,